

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 23/10 2002. Første behandling 31/10 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

At det her forslag er noget bureaukratisk makværk, konstaterede vi allerede under førstebehandlingen. Det er sådan set i opklaringsarbejdet under udvalgsarbejdet og ved spørgsmål og besvarelser deraf ikke blevet mere synligt, hvorved det her forslag skulle være fornuftigt eller skulle være ubureaukratisk, tværtimod.

I selve forslaget er der jo f.eks. også angivet et overslag på 410 mio. kr. i provenutab for staten. Det viser sig efter spørgsmål stillet af os i udvalget, at det provenuoverslag slet ikke slog til, og at man nu er oppe på et samlet provenutab på 640 mio. kr. Og når så ministeren bliver spurgt: Hvad mener han med det? Hvad vil han gøre ved det? Ja, så er der skuldertræk tilovers.

Forslaget er også en ret stor administrativ byrde på kommunerne. Det er jo sådan med forslaget, at man har tænkt sig særligt det første år at pålægge kommunerne ekstra administrative byrder forstået på den måde, at først sender man en opgørelse ud; nogle måneder efter sender man en rettelsesopgørelse ud og betaler penge tilbage. Kommunernes Landsforening har anslået, at det alene vil påføre dem ekstra udgifter på 14 mio. kr. Dertil skal lægges de årlige omkostninger, hvor man i Told og Skat anslår, at der skal ansættes, hvad der svarer til ti fuldtidsstillinger til administration af dette forslag.

Kl. 12.30

Det er simpelt hen noget makværk. Det er uforståeligt, at Folketinget skal bruge tid på dette forsøg på at dække over et utrolig dårligt gennemtænkt skattestop.

Marianne Pedersen (V):

Der er ikke noget nyt i de ting, hr. Thomas Adelskov fremførte her. Det er alt sammen noget, som fremgår af lovforslaget, og det blev diskuteret ved førstebehandlingen. Bortset fra, som det også fra ministerens side er klargjort i svaret på spørgsmålet om den forhøjelse, at selve beløbet for grundværdierne er steget fra de 410 mio. kr. til de 640 mio. kr. Det har ministeren gjort rede for i sit svar til udvalget. Der er heller ikke nogen ændringer i det.

Det ligger helt fast, at vi anser lovforslaget for at være en god ting for borgerne, der får en større retssikkerhed i forhold til, hvad de maksimalt kan komme til at betale i grundskyld.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er jo bemærkelsesværdigt, at det er på spørgsmål fra oppositionen gennem udvalgsarbejdet, at det skal godtgøres, at det her forslag er 230 mio. kr. dyrere. Det er jo en voldsom stigning af det provenutab, som kommer med forslaget.

Derudover er det bemærkelsesværdigt, at det kommer fra en regering, der har *talt meget* om afbureaukratisering. Vi står her med et forslag, der betyder, at man skal bruge ti fuldtidsstillinger, der ikke er afsat ressourcer til, samtidig med at kommunerne i deres besvarelser til Indenrigsministeriet godtgør, at forslaget alene det første år på grund af den bureaukratiske opstilling betyder ekstra udgifter på 14 mio. kr. til porto, administration, udsendelse, kopiering osv.

Det er simpelt hen for dårligt.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

De tal, der kom frem fra hr. Thomas Adelskov, er jo kendte og oplyste tal. Jeg vil gerne have lov at sige, at de tal bekræfter netop vigtigheden af, at regeringen fremlægger dette lovforslag for at sikre borgerne, at det ikke bare er et provenu af 410 mio. kr., de ikke skal betale, men af 640 mio. kr., hvilket yderligere forstærker nødvendigheden af, at lovforslaget her er fremsat.

Desuden fremgår det også helt klart af bemærkningerne, hvorfor de tal, der ligger til grund for, at det nu er 640 mio. kr., først har

kunnet fremkomme pr. 1. november 2000 set i forhold til de tal, der er trukket fra kommunernes databank.

Men det er helt klart, at lovforslaget på baggrund af de højere vurderinger er endnu mere nødvendigt i dag, end det var, da det blev fremsat. Selv om vi ved, at der er en udgift på 14 mio. kr. til administrationen, er det for regeringen stadig væk borgerne, der kommer før systemet.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Regeringen fremsætter et lovforslag, der er et skud i tågen. Det er simpelt hen et skud i tågen. Det er først på spørgsmål fra oppositionen, hvor man må grave ned og komme med korrekte tal, at det viser sig, at det her forslag bliver voldsomt dyrere end først antaget.

Derudover er det altså bemærkelsesværdigt, at man skal lave sådan en mærkværdig konstruktion i forslaget første år, som betyder, at kommunerne skal bruge 14 mio. kr. mere, plus en masse administrationstid, plus at forslaget som sådan og som helhed betyder, at ti personer i Told og Skat nu skal ofre deres fulde tid på at beregne og bearbejde og arbejde med lige nøjagtig det her forslag.

Når det så endelig drejer sig om, hvordan forslaget virker for befolkningen, så kan man, når man læser det igennem, se, at det sådan set er en forskydning, der er tale om. Det er jo ikke sådan, at det er en generel skattelettelse for de mennesker, der får noget ud af det her. Når der så endelig er nogle, der får noget ud af det, så viser besvarelsen til Folketingets Kommunaludvalg jo også, at der er tale om, at det er dem, der er mest velstillede, der får mest ud af det, og at det i øvrigt er inde omkring hovedstadsområdet, at man henter det helt store det første år.

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes nu, det er meget svært for regeringen at tale sig ud af, at også dette lovforslag øger bureaukratiseringen, regelstyringen i kommunerne, altså i den offentlige sektor. Det er bemærkelsesværdigt.

Det er lige så bemærkelsesværdigt, når man tager et andet aspekt frem, som jeg ikke synes er kommet frem her i dag, nemlig at det hul i statskassen, det provenutab, der bliver her, alt andet lige og principielt skal finansieres af alle skatteborgere uanset deres sociale og økonomiske si-

tuation. Det er en ny form for fordelingspolitik, som Venstre og De Konservative i stigende grad står for.

Det er klart, at Det Radikale Venstre absolut ikke kan støtte den slags ting.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det fremgår helt klart af lovforslaget, at de 410 mio. kr. var et foreløbigt tal, og man har så efterfølgende fået reguleringen op til de 640 mio. kr.

Det er korrekt, at det koster en del at administrere dette forslag. Det har vi ikke på noget tidspunkt lagt skjul på. Vi har endda sagt, at det er vigtigt for os at illustrere, at det er til gavn for borgerne.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ud over det administrative bøvl, som vi har konstateret, og som er afdækket meget præcist under udvalgsbehandlingen, synes jeg også, det er bemærkelsesværdigt, at Venstre står og glæder sig over, at man nu suspenderer de almindelige fordelingsregler i forhold til kommuner og amter og sender de 400 mio. kr. af de 600 mio. kr. ud til de rigeste i de rigeste kommuner og amter.

Det er altså den fordelingspolitik, som Venstre står for. Det er altså det, som fru Marianne Pedersen og Venstre synes er helt fint og helt i orden over for de kommuner, der har svært ved overhovedet at få økonomien til at hænge sammen; kommunerne ude i de landsdele, som vi begge to kommer fra. Det synes jeg vi skal notere os, og det synes jeg ikke vi skal skjule over for den øvrige befolkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Når nu fru Marianne Jelved går på talerstolen og siger noget om fordelingsprofilen, kan Venstres ordfører så erindre, at Det Radikale Venstre faktisk tilbage i sommer foreslog, at man fjernede det knæk, der er med hensyn til at beregne det for de dyre ejendomme; altså i forhold til det, der skal betales for dem?

Hvis vi gjorde det, ville det betyde, at det ville blive billigere for dem, der sidder i de dyrere ejendomme. Det er derfor, det er lidt interessant at få det med ind i debatten, når der nu tales om de fordelingsmæssige konsekvenser af et forslag som det her.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg synes, det fremgår helt klart af debatten her, at Socialdemokratiet var meget villig til at udskrive en regning til borgerne på yderligere et provenu af 640 mio. kr. Det er sådan set det, vi diskuterer. Det er her, regeringen har sagt: Vi vil ikke udskrive den regning på yderligere 640 mio. kr. til skatteborgerne.

Dernæst er det korrekt, at Det Radikale Venstre var med til at lave en lovgivning om værdiskatten, og det er lidt i modstrid med det, fru Marianne Jelved lige har været på talerstolen og udtale sig om.

Formanden:

Hr. Thomas Adelskov; det må vist være sidste runde, tror jeg. Godt og vel.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg forstå, at fru Marianne Pedersen henter hjælp hos det automatiske støtteparti. Det er der sådan set ikke noget mærkeligt i.

Men jeg skal sige om de fordelingspolitiske konsekvenser, at hvis fru Marianne Pedersen med sit indlæg nu mener, at det er for tid og evighed, at de her boligejere får lov at beholde den stigning, man fjerner næste år, er det jo ikke korrekt, for det fremgår af forslaget, at hvis deres bolig ikke skulle stige så meget næste år igen, får de alligevel den der lille efterregning for år 2003, som så hænger over hovedet på dem. Så det er jo ikke det, der er spørgsmålet.

Kl. 12.40

Det, der er kernen i forslaget, og det, man tydeligt kan se, når man dykker ned i det, er, at det er de mest velhavende i de bedste indkomstgrupper i de områder af landet, der har de allerstørste indkomster i forvejen, der vil hente allerallermest på det her forslag.

Det er altså ikke særlig socialt retfærdigt, det er noget bureaukratisk makværk, og det viser sig jo, at man har skudt i blinde i stedet for at fremsætte et velforberedt lovforslag for Folketinget, som man kunne stå bagved. Nu kommer der besvarelser, som viser, at det bygger på nogle skøn, som overhovedet ikke holder nogen steder.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan godt forstå, at fru Marianne Pedersen kommer til at blande nogle ting sammen, for hr.

Kristian Thulesen Dahl går op og stiller et spørgsmål, som i virkeligheden er et spørgsmål til mig.

Jeg skal hjælpe fru Marianne Pedersen ved at sige, at Det Radikale Venstre går ind for ejendomsværdibeskatning, vi går ind for, at de bredeste skuldre bærer de største byrder, og vi går ind for, at værdistigninger på fast ejendom beskattes. Vi synes, at knækket i ejendomsværdibeskatningen er problematisk, og vi vil gerne finde en anden måde at gøre det på, men det betyder ikke, at vi vil sænke skatten på fast ejendom. Man kan jo gøre det på flere forskellige måder.

Derfor undrer det os, at Venstre og De Konservative mener, at vi har så mange ressourcer i det danske samfund, at vi kan lade almindelig sagesløse, studerende og pensionister og lavindkomstfamilier betale for, at Venstre og De Konservative kan lave et såkaldt skattestop, som i virkeligheden ikke engang er et skattestop. Det er at gøre grin med vælgerne, og det er synd for det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg må indrømme, at vi kommer vældig langt omkring i debatten her, nu tager vi sagesløse pensionister og studerende med ind.

Jeg vil gerne sige til fru Marianne Jelved, at regeringen har vægtet, at det er dette forslag, der er det rigtigste i situationen, som den er for øjeblikket.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Thomas Adelskov: Vi vil forhindre de meget voldsomme stigninger for ganske almindelige familier, der tilfældigvis bor i et område, hvor ejendomsværdierne stiger mere end i de øvrige områder. De familier behøver ikke have en lønstigning, der matcher ejendomsværdistigningen. Derfor finder vi, at det er rimeligt, at vi hen over nogle år er med til at udjævne den meget voldsomme stigning, der kunne følge af nogle meget voldsomme grundværdistigninger, der kommer de enkelte år.

Så det er med åbne øjne, at regeringen har fremsat det her forslag. Der er ikke noget hovsa i det, og der er ikke noget odiøst i, at vi siger, at det er på den måde, vi økonomisk vil lade det komme borgerne til gode.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår godt, at fru Marianne Pedersen forsøger at tale udenom.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte den faktiske kendsgerning, at med det her forslag har man i kommuneforhandlingerne taget 640 mio. kr. fra den samlede pulje, hvilket har den konsekvens for de kommuner, der sidder med en meget stram økonomi i de fattige egne, og som har de lavere indkomster, at der flyttes penge fra dem og til de rige kommuner, til den rige del af landet? Det er kommunerne med de højeste indkomster, med de største grundværdier og med de rigeste borgere, der får gavn af det her, og det er på bekostning af dem, der har mindst i forvejen.

Er det den form for fordelingspolitik, vi også fremover skal forvente at se som en konsekvens af det, regeringen har døbt skattestoppet? Det er i hvert fald det, der har været konsekvensen hele vejen igennem indtil nu. Er det det, vi også skal regne med i de kommende år?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg kan bekræfte over for hr. Ole Stavad, at hr. Ole Stavad kan regne med, at der bliver lagt en borgerlig politik på bordet også i de kommende år.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det har vist sig, at de højeste grundværdier har flyttet sig fra alene at være i Nordsjælland; det har bredt sig til den øvrige del af Sjælland til glæde og gavn for kommunerne dér.

Kl. 12.45

Dernæst vil jeg sige til hr. Ole Stavad, nu vi er kommet ind på at tale udligningsreform, at denne regering jo har sat flere penge af til at styrke de økonomisk svage kommuner. Det er ikke nok, det ved vi godt, og vi ved også godt, at der skal arbejdes meget. Udligningsreformen er vi enige om alle sammen, men at sige, at det her går ud over de svage kommuner, behøver jeg ikke at godkende.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Venstres ordfører er en meget modig kvinde, for lige nøjagtig udligningsreformen, som er aftalt, og som regeringen har skrevet under på i aftalen med kommunerne, har regeringen meddelt, at den ikke vil leve op til.

Med hensyn til de svage kommuner har man derudover taget penge fra den samlede pulje. Det har betydet, at den samlede økonomiske ramme er blevet mindre, og dermed har man reelt ikke givet nogen hjælp til de områder af landet, som har det svært, samtidig med at man har sagt nej til at ændre udligningssystemet. Det var ellers ikke kun et løfte, men en direkte aftale med Kommunernes Landsforening, som regeringen nu har besluttet at bryde.

Jeg ville ikke have taget det spørgsmål op i denne debat, hvis jeg havde været fru Marianne Pedersen, men sådan kan man jo vælge forskelligt.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg har den holdning, at man skal sige de ting, der tales om, højt og tydeligt. Det, hr. Ole Stavad var inde på i sit forrige indlæg, var jo helt klart udligningsystemet, og det var så det, jeg svarede på. Men jeg kan forstå, at hr. Ole Stavad ikke forventer at få et svar her fra talerstolen.

Så vil jeg sige, at udligningsreformen, som vi kommer til at diskutere mange gange endnu, jo også tager penge fra de velhavende kommuner, og den samlede pulje må derfor gå mere ud over de velhavende kommuner, i og med at støtten bliver givet til de svage kommuner.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo en ufattelig dårlig sag, Socialdemokratiet har, siden man føler sig foranlediget til stå og råbe »makværk« så højt heroppefra. Må jeg starte med at gendrive det. Det fremgår sådan set af lovforslagets side 8, punkt 4:

»Det samlede provenutab er på grundlag af den gennemsnitlige stigning i grundværdierne i de enkelte kommuner 2001-2002 foreløbig anslået til ca. 410 mio. kr. i 2003.«

Derfor er det uanstændigt og i virkeligheden på kanten af det injurierende – men man må sådan set for min skyld sige, hvad man vil – når hr. Thomas Adelskov går herop og siger, at det alene er på foranledning af spørgsmål, som hr. Thomas Adelskov har udtænkt, at de rette tal kommer på bordet. Det er uanstændigt, det er i strid med sandheden, og det er også fuldstændig i strid med de oplysninger, jeg har givet i et svar til Folketingets Kommunaludvalg, hvor det meget klart fremgår, at den 20. september 2002 – altså lang tid før lovforslaget blev fremsat – indhentede Indenrigsministeriet hos Kommuneda-

ta det datagrundlag, der skulle til for at beregne den præcise provenumæssige effekt. Så glem det! Det er da for tamt og for tyndt, hvis man ikke kan finde ud af at drive politik på politikken.

Lad os så blive ved politikken, for hvad handler det her om? Det handler jo om, at Socialdemokratiet råbende tilstår, at de uden den mindste skam i livet kunne have lyst til at gå ud og plukke de danske boligejere for godt og vel 600 mio. kr. næste år. Den stinkende rige parcelhusejer i Frederiksværk må opleve, at på trods af Stålvalseværkets krise og lukning og på trods af det generelle uddannelsesniveau, er grundværdierne i Frederiksværk steget med 39,1 pct., og det er altså bl.a. den stinkende rige parcelhusejer i Frederiksværk, som Socialdemokratiet uden skam i livet ville plukke for et beløb på godt og vel 600 mio. kr.

Derfor har fru Marianne Pedersen jo en stærk pointe, når fru Marianne Pedersen siger, at præcis det, at en yderligere nærmere beregning af de provenumæssige effekter viser, at beløbet er større, end vi først troede, i sig selv afslører det værdifulde i denne lovgivning. Den er jo et værn for den enkelte boligejer, som ikke skal tale, at man fra det ene år til det næste kommer til at betale mærkbart mere i grundskyld, fordi grundværdierne i området er steget, endskønt man ikke kan spise jorden, og endskønt man ikke har haft en lønfremgang, der matcher den.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg har hørt andetsteds fra, at den, der hæver stemmen voldsomt, skulle have en dårlig sag, så det kan jo være, ministeren vil være så venlig at komme herop og bekræfte, at det er på baggrund af spørgsmål stillet gennem udvalget, vi har fået klargjort, at dette forslag er blevet væsentlig dyrere end det, ministeren har oplyst i bemærkningerne.

Det er på baggrund af spørgsmål gennem udvalget, at Kommunernes Landsforening har meddelt, at alene næste år koster det 14 mio. kr. at administrere dette makværk. Først sendes der en opgørelse ud, og dernæst kommer der et par måneder efter en ny opgørelse, som retter den gamle, og retur.

Den stinkende rige parcelhusejer i Frederiksværk kender jeg ikke. Men jeg kender til gengæld ude fra mit lokalområde nogle pensionister, nogle studerende på SU og nogle lønmod-

tagere, der bor i lejebolig, og kan ministeren ikke bekræfte, at de er med til at finansiere de 640 mio. kr.? Ministeren skriver regningen ud til alle mulige andre borgere i dette samfund end lige nøjagtig dem, dette forslag er tiltænkt, nemlig de velhavende boligejere.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Sådan set er der jo ikke noget mærkeligt i, at det gamle bondeparti Venstre er imod beskatning af fast ejendom. Det har vi vidst lige siden 1905, og derfor er der kun ét liberalt parti tilbage i Folketinget, nemlig Det Radikale Venstre.

Jeg vil godt have lov til at spørge indenrigs- og sundhedsministeren, som nu har bevæget sig op på talerstolen i denne for regeringen og for Venstre meget centrale sag: Visse grundejere får lettet deres beskatning med godt 600 mio. kr., men hvem er det, der i den sidste ende betaler? Hvor kommer de godt og vel 600 mio. kr. fra? Det ville jeg egentlig gerne høre ministerens svar på.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er sådan set helt hyggeligt at se indenrigsministeren presset, selv om det ikke klæder ham specielt godt.

Jeg står her med det svar, ministeren henviser til, og som vi har fået her i formiddag. Det var jo en aftale, der blev indgået i juni måned, og regeringen meddelte allerede tilbage i maj, at man ville indgå den. Så gik der 4 måneder, først da spørger man efter provenuet, og den 23. oktober fremsatte ministeren sit forslag, hvor han sagde, at det nok ville koste 410 mio. kr. Men nu hidser ministeren sig voldsomt op, fordi vi gør opmærksom på, at der var et fejlskøn på over 50 pct. Det koster rent faktisk, siger man nu, 640 mio. kr., altså 230 mio. kr. ekstra. Det fik vi som et tonløst svar fra ministeren, og når vi spørger, hvad man så vil gøre ved det, er svaret nærmest: Nå!

Dertil kommer, at vi har fået oplysninger fra Kommunernes Landsforening om, at der er et vanvittigt bureaukrati i forslaget. Man skal sende titusindvis af forkerte opgørelser ud, som man derefter kan korrigere.

Og endelig har ministeren uden om udligningssystemet fordelt pengene til de rigeste i stedet for at give dem ud efter de sædvanlige principper. Ministeren har en rigtig dårlig sag,

og jeg forstår godt, at han har det skidt med at forsøge at forsvare den.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det jo for så vidt ikke her i salen, vi skal afgøre, hvem der har en dårlig sag og en god sag, og jeg har det i hvert fald sådan i denne sag, at det overlader jeg egentlig trygt til befolkningen.

Jeg føler mig ret overbevist om, at de mennesker, der ejer deres boliger, og som har måttet leve under det tidligere regime, hvor ejendoms-skatte og grundskyld og alt andet steg år for år for år for år helt uafhængigt af udviklingen i deres egen indkomst, føler, det er dejligt, at der er kommet en regering, som sætter et værn op og siger, at der er grænser for, hvor voldsomme stigninger man skal opleve i sin ejendomsværdi-skat og sin grundskyld. Det tror jeg egentlig at borgerne føler sig helt trygge ved.

Kl. 12.55

Det forhold, at grundværdierne er steget mere, end vi troede, da vi indgik kommuneaftalen i sommer, er jo bare et spejlbillede af, hvor megen merværdi der er i forslaget som værn for den enkelte boligejer. Sådan er det, så lad os trygt overlade afgørelsen til befolkningen.

Jeg har stille og roligt gjort opmærksom på, at vi anlagde et foreløbigt skøn med den begrundelse, som er angivet i lovforslaget; at vi efterfølgende har indhentet datagrundlaget, og at vi i øvrigt har gjort det til en leveregel i denne regering, bl.a. fordi Folketinget har ønsket det, at vores lovforslag bliver fremsat i så god tid, at de både kan undergå en seriøs udvalgsbehandling og en seriøs behandling her i salen, så der kommer kvalitet i lovarbejdet.

Der er sådan set ingen grund til at gå i panik. Der er kommet nogle nye provenuberegninger her forud for andenbehandlingen, og man kan jo sende sagen hjem i udvalget igen, hvis man vil sidde og pille lidt mere i den. Der er ikke noget makværk her, det er seriøst lovgivningsmæssigt arbejde.

Så er det i øvrigt sådan – det spørgsmål har også været rejst i debatten – at den kompensati-on, der gives til kommunerne, gives naturligvis til de kommuner, som går glip af en indkomst, de ellers havde en slags berettiget forventning om at få, for så vidt angår lovforslagets første år. Efter det første år forlades dette system til fordel for almindeligt anerkendte systemer, for så er der skabt en ny spilleregulering. Derfor er der heller

ikke det fordelingspolitisk skæve i lovforslaget, som hr. Ole Stavad lægger op til.

I år er vi selvfølgelig i stand til meget præcist at beregne, hvilke typer boligejere i hvilke kommuner der typisk vil få glæde af denne lovgivning; men det mønster kan jo meget vel se forskelligt ud næste år. Hvis man ser på de salgstal, der kommer ind fra ejendomsmæglerorganisationerne og andre, kan man jo se, at der er et stagnerende prisniveau i hovedstadsområdet, så man kan ikke bare stille sig op og sige, at fordi det historiske mønster har været sådan, at grundværdierne er steget lidt mere i hovedstadsområdet, i Århusområdet og omkring de andre store bysamfund end andre steder, er det pr. definition også det mønster, der kan ses næste år. Det er der jo ingen, der kan vide noget om.

Hos os er det principperne, der står over lom-meregneren, og det er sådan set også det, man anklager os for. Regeringen har det princip, at ingen boligejere skal tåle at betale grundskyld af stigende grundværdier, for så vidt angår stigninger ud over 7 pct. Det er det værn, vi giver den enkelte boligejer; det er det, man kan fæste lid til, og det er det, der skaber tryghed i hverdagen for den lille mand, uanset om den lille mand har et lille stykke jord i nærheden af København eller et andet sted i Danmark.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det glædede mig, at ministeren havde dæmpet tonen lidt og også anerkendte udvalgets arbejde og opklaringsarbejdet i særdeleshed.

Jeg synes sådan set bare, ministeren mangler at bekræfte over for Folketinget, at den lille mand, han taler om, ikke er den lille mand, som bor i lejebolig, ikke er den lille mand, der er studerende på SU, og ikke er den lille mand, der er pensionist. De er nemlig alle sammen med til at finansiere dette forslag. I ministerens verden er den lille mand den mand, der bor i de rigtig dyre boliger de rigtig dyre steder. Det er ham, som får gavn af dette forslag, og ikke alle de andre, som skal betale de 640 mio. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 76: Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v. (Nedsættelse af den statslige partistøtte).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af polyvinylchlorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler) samt andre afgiftslove. (Regelforenklning af visse afgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 31/10 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Til almindelig beroligelse kan jeg sige, at jeg kun vil omtale pvc'en og ikke det svære ord.

Nu er det sådan, at Socialdemokraterne selvfølgelig støtter miljøet, og vi støtter også erhvervslivet. Det paradoksale er måske nok, vil nogle sige, at vi gør det her i modsætning til de borgerlige partier. I 1999 vedtog vi jo loven omkring afgiftsbelægning af pvc og disse blødgøringsmidler. Samtidig lavede vi også en ordning, der gav afgiftsfritagelse i det omfang, man kunne dokumentere genbrug af de samme materialer.

Kl. 13.00

Der var den lille hale ved det i 1999, at der var visse typer hård pvc, der ikke kom med. Og det gjorde man dengang, fordi man ikke kunne dokumentere anvendelsesprocenterne, om der var nok, der blev indsamlet. Der blev samtidig sagt, at man så ville revurdere det efter 2 år.

Nu er der så gået godt 3 år, men sandheden er jo, at i den periode er mængden af indsamlet og genanvendt pvc på disse produkter her firedoblet. Det vil sige, at de firmaer, som indgik i den ordning frivilligt og gratis for samfundet bakket op af amter og kommuner med indsamling af disse materialer, nok er noget forundrede over nu, at man med denne lovændring her i lovforslag nr. L 42 på dette område altså ikke kan konstatere, at de samme materialer er taget med.

Risikoen ved ikke at tage dem med her er selvfølgelig, at de firmaer plus amter og kommuner, der arbejder for at indsamle, mister troen på, at det her er et område, som vi interesserer os for herinde. Når sandheden er, at indsamlingsgraden er steget så markant, som den er, hvorfor så ikke anerkende det og så afgiftsfriholde disse materialer. Alternativet er jo en deponering, og det er den dårligst tænkelige løsning.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag, der medtager disse produkter, fordi vi mener, at grupperingen af firmaer plus amter og kommu-